

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Acta Ecclesiae Mediolanensis

Acta Synodalia Dioecesana Ecclesiae Mediolanensis, Pars Secunda

Borromeo, Carlo

Brixiae, 1603

Cura Parochi de adscribendis militiae clericali.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11399

De denunciatione, & Inquisitione
Parochi.

Denunciationem de ijs, qui ordinandi sunt, in ecclesia parochiali habendam, itemq; inquisitionem de eorum natalibus, etate, moribus, & vita faciendam, fideliter diligenterq; prestat; literasq; testimoniales accurate coficiat ad Archiepiscopum dandas ex eius mandato.

Formula denunciationis vulgari sermone cocepta, supra posita est. pag. 447. Parochus preterea, vt populus intelligat impedimenta, quibus aliquis irritus Ordinis sacramento initiari non potest, aut non debet; ea quae sint, quandoque denunciare; & si opus est etiam explanet. sunt autem.

Minores etate cuiq; ordini requisita.

Criminosi.

Haereticis nomine suspecti.

Ebriosi.

Impudici.

Vfurarij.

Scurræ, mimi, comedi, histriones.

Infames quocunque modo, & vitijs detiti.

Ratiocinijs obligati.

Insigniter deformes, & corpore vitiati.

Illegitimè nati.

Bigami quacunque; bigamiae speciei.

Irregulares, veluti.

Qui stipendium belli fecerint, vnde cedentes hominum extiterit.

Qui sententiam capitis tulerint.

Qui criminis capitalis acta, sententiam, testificationesque distarint, aut conscripserint.

Qui causas criminales egerint.

Suspensi.

Interdicti.

Excommunicati.

Amentes.

Morbo caduco laborantes.

Energumeni.

Ante tempus, aut per saltum ordine initiati.

Qui beneficium, aut facultates non habent, vnde viuere possint, si sacros ordines suscipiunt.

Qui non sunt confirmati.

Cum autem de etate, natalibus, moribusq; ordinandi ipse studiosè omnia inquirere debeat; de etate quidem, & natalibus ad hanc rationem perquiret; si modò id munus, alij ab Archiepiscopo non mandetur.

Primò videbit, an eius, qui initiandus est, nomen, cognomen, & diem certum in libro parochiali baptizatorum comperire possit. è quo libro, si inuenerit, exemplum exscribat: suaq; duorumq; testium manu, si commodè fieri potest, obsignet: vt constare possit, quo tempore is baptizatus fuit.

Ex libro item matrimoniorum, si inuenitur, exemplum item sumet, cuius testimonio probetur, matrimonium inter illius parentes legitimè contractum.

Quòd si fortasè eiusmodi libri non extant; eam inibit rationem, vt testes fide dignos, nempe vicinos, parentes, aliosve, qui illum norint, ex mandato Archiepiscopi peritè examinet; ita vt eorum testimonio constet, ex quibus parentibus, & quo tempore natus sit, anq; ex legitimo matrimonio.

Si verò de illius etate, & de parentum matrimonio, ipse Parochus aliquid nouerit: id in verbo sacerdotis verè testatum faciat literis manu sua scriptis, atque obsignatis: quibus testatum etiam faciat rationem, & causam, vnde illa sciat.

De vita, & moribus, interrogabit præcipuè ordinandi magistrum, ac præceptorem, si quæ habet; & parochiales itè homines morum grauitate probatos, & alios quoq; qui illum benè norint.

Ipsè verò semper quàm diligentissimè obseruabit clericorum parochialium vitæ disciplinam, mores, studiorum, & exercitationum clericalium instituta, omnemq; agendi vsum; vt opportuno tempore de ijs possit testificari.

Cura Parochi de adscribendis militiz
clericali.

Conditiones eorum, qui initiandi sunt, Parochus benè nosse studeat: vt quantum in eo sit, qui ex eius parochia sunt ordinandi, curet ijs non carere.

Vt instructi in primis sint vite spiritalis studijs atque exercitationibus. Noſint ſanctas illas virtutes chriſtianas, quarum officijs ipſi arctius quam laici homines deuinciuntur. Atque illæ quidem ſunt, deuotionis pietatiſque zelus, caſtitas, ſobrietas, pax, charitas, oratio, vſus frequens ſanctiſſimorum ſacramentorum, aliaque multa vite ſpiritalis exercitationes, in quibus perpetuus eſſe debet eccleſiaſtica vite curſus.

Quo diligentius item clericalis diſciplinæ, viteque religioſæ iſtitutis, ij, qui vel ſponte ſe clericali militia adſcribi volunt, vel à parentibus adhuc infantes deſtinantur, imbuantur ſic crebro illos Parochus præmoneat, vt eccleſiam, vel parochialem, vel aliam, quæ ex decretorum prouincialium præſcripto eis aſſignata fuerit, frequenter adeant; functiones, quas clerici in eccleſia obeunt, ceteraque id generis miniſteria ſtudioſe obſeruent, ad rationem functionum, quæ in Concilio Prouinc. primo, & quarto præſcriptæ ſunt: & ex forma, quam Archiepiſcopus in eo genere proponi iuſſerit. item vt eccleſiaſticorum hominum pietate præcellentium conſuetudine vtantur.

Hac ipſa in re valde etiam elucebit Parochi pietas, ſi quamplurimos poteſt pueros, præſertim pauperes bona indole præditos, qui ſpem aſſerant, ſe ſacris initiatos, eccleſiæ miniſtros vtiles fore, ad eccleſiaſtica vite normam accuratè erudiat.

Doctrinis etiam, vt pro ratione ordinis, cui adſcribi volunt, eruditi ſint, curet.

Muſicæ modulationis, quæ firmum canitum vocant, periti, vt ordo poſtulat, in quem volunt cooptari.

Cæremonias ritusque ordinis intelligant, quo initiantur.

Curabit etiam, vt cum ante ſtatam ordinationis diem ad Archiepiſcopum conueniunt, decenti veſtitu clericali induti ſint, & congrua pro ſui ordinis ratione clericali tonſura in vertice inſigniti. Qui verò tonſura nondum initiati ſunt, veſtitum clericalem tantummodo induant ex facultate conceſſa.

Tit. q̄ pert.
ad ſacr. ord.
dinis p. 141

Docebit, vt teſtimonia Concilij Pro-

uincialibus, & in primis Concilio quarto præſcripta, aſſerant.

DE SACRAMENTO Matrimonij.

Rubricæ, ſeu inſtructiones.

Quæ Parochus doceat.

VT matrimonium inter fideles ſanctè contrahatur, eò diligentius Parochus curandum eſt, quò grauius aliquando à plerisque peccari ſolet. Habebit igitur ipſe in primis rectè cognita præcepta illa omnia, quæ in matrimonij rectè conſiciendis ſeruari oportere, æcumenica Synodus Tridentina iuſſit: vt illa ipſa omnia accuratiſſimè, inuiolatèque ſeruanda curet.

Dabit etiam operam, vt illius Tridentinæ ſanctionis iuſta præceptaque parochiales ſui teneant. Proindeque ſæpenumero, præſertim verò certis ſtatim Dominicis diebus illam ſanctionem rectè denunciabit, atque a deo explicabit, ad præſcriptum diœceſanæ conſtitutionis.

• Sacramenti autem huius inſtitutionem, vim, naturam, & ſanctitatem, Parochus, aliſue ſacerdos, cui facultas celebrandi matrimonij data, aut permiſſa eſt, ſæpenumero, & vt maximè poteſt accurate, fidelibus ex catechiſmi Romani doctrina explicabit, vt oēs nò ſolum perſpicue intelligant, ſed religioſe obſeruent, cuius rei cauſa matrimonium inſtitutum ſit, & quam animi preparationem, pietatemque in eo contrahendo requirat.

In hoc porro tractationis genere Parochus quò ſæpius verſandum eſt, eò ſtudio ſuis rationes colligendæ ſunt, ex ſacris literis, aliſque eccleſiaſticis monimentis depromptæ, atque ex ſanctæ diſciplinæ Chriſtianæ fontibus hauſtæ; quibus potiſſimum hæc tria doceat: primum, quo modo matrimonium ſanctè contrahendum eſt: deinde quo modo in eo caſte, pieque verſandum; tum quo præterea modo in eo bene moriendum.

Docebit igitur, quo animi affectu, & quam ob cauſam fideles matrimonium ineanant. Quo in genere demonſtrabit,

ad il-

ſell. 24. de
cret. de re-
ſor. matri-
monij.